

Murška Straža

silo obmejnih Slovencev.

Uradništvo in upravnništvo v Gornji Radgoni, Spodnji
griz štev. 7. (I. nadstropje.)
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsake soboto zjutraj in stane s poštnino
vred za vsa leta 30 K, za pol leta 15 K, za
četrt leta 8 K.

Inserati: Ena petstolpna petstvrsta (prostor 3 mm
visok in 54 mm širok) 1 krono.
Pri večkratni objavi primeren popust.

Regent Aleksander v Sloveniji.

Drugi dan v Ljubljani.

Ob 9. uri se je kraljevič Aleksander v spremstvu gardne konjenice peljal v stolno cerkev. Spalir deklic z vihtečimi zastavicami mu je radostno vzklikal. Pred stolnico ga je pozdravil v srbohrvaškem jeziku vladika dr. Jeglič, ki je na to spričo regenta in vseh vojaških ter civilnih dostojanstvenikov odslužil tiho mašo. Na to se je peljal pred evangelijsko cerkev, kjer se vrše obenem pravoslavne božje službe. Pozdravili so ga zastopniki obeh ver in pravoslavni duhovnik Obradovič je opravil kratko blagodarenje. Na to je kraljevič obiskal razne kulturne zavode in druge naprave v Ljubljani. Posebno pomenljiv je bil obisk mlade slovenske univerze, kjer se mu je poklonil profesorski zbor in akademska omladina. Ginljiv je bil prizor, ko je položil pred spomenik našega pesnika Prešerna srebrn lovorni venec. Saj je bil tudi Prešeren med onimi možmi, ki so budili naš narod, da se je zavedel samega sebe in delal za osvobodjenje izpod tujega jarma. Po obisku magistrata je krenil v obrtno šolo, ki je vzorno urejena in je ena prvih te vrste v naši državi. Visoki gost se je zanimal za ta zavod. Tudi je posetil muzej in si ogledal znamenite izkopsnine. Popoldne se je vršil sprejem deputacij, na to pa se je kraljevič podal k ljudski veselici pod Tivolijem. Čutil se je povsem domačega, se neprisiljeno zabaval in si z posebnim zanimanjem ogledoval ženitovanjsko skupino iz Škofje Loke, ki je predstavljala gorenjsko svatbo in poklonila kraljeviču šopek ter kos pogače. Župan Hafner je kot slovenski starošina ponudil regentu čašo viaa, da je z njo trčil s vsakim svatom posebej. Po veselici si je regent ogledal grad, zvečer pa se je vršila v opernem gledališču slavnostna predstava.

Naša vladarska rodbina.

Kraljevič — regent Aleksander je bil med nami. Kdor ga je videl ne bo izgubil iz spomina slike mladega, stasitega moža, čigar lep, prijetno zagorel obraz kaže odločno voljo, samozavesten pogum in dobro srce. Često se boče spominjal na njegov prijazen, ljubezniv nastop, ki ga je delal zelo domačega.

Sinovi vladarjev so navadno vzgojeni v razkošju, kakor ga ni drugod, in vse njihovo naziranje o svetu in življenju je silno enostransko in nesamostojno. Kraljevič Aleksander pa je vzrasel na tleh navadnega življenja; spoznal je razmere in ljudi, kakor so v resnici in jih še danes kot vladar velike države promatra z edino pravilnega vidika, zavedajoč se, da med njim in državljani ni nobenega prepada, kakor je drugod: da je ozko vezan z domačo zemljo, z njenim ljudstvom, njegovimi običaji, njegovo dušo. To pravilno umevanje svojih dolžnosti kot narodni vladar je večkrat pokazal dejansko v času svetovne vojne, zlasti ob umiku srbske armade čez Albanijo, ko sta on in njegov plemeniti oče, naš sivolasi kralj Peter I., delila nočišče in kruh z prostim vojakom; ko sta bila večkrat brez vseh najmanjših udobnosti, ki jih težko pogreša še navaden omikanec. Kakšna razlika je pač med Habsburžani in Karadžordževići! Habsburžani so bili stara vladarska

Tretji dan. Na Gorenjskem.

Gorenjsko je eden najlepših kosov naše domovine. Tam so naše gore; tam je bleško jezero, ki o njem pravi pesnik, da je kinč nebeški kranjske zemlje. Kraji, koder se je kraljevič vozil v spremstvu kakih 20 avtomobilov, so bili okrašeni do slednje vaške kočice. Povsod so ga pozdravljali, povsod mu sipali cvetje napot. Gorenjec, hribovec, je sicer trda grča, a ko je videl vladarja domače krvi, je postal ves razvnet in navdušen. Aleksander je obiskal starodavno mesto Kranj, na to pa se je peljal na Bled. Avtomobilska kolona je obšla jezero kroginkrog ter se ustavila pred zdraviliškim domom, kjer so se regentu poklonili župani in zastopniki oblasti. Pomenljivo je tudi, da so ga na Bledu čakali Korošci, ki so prispeli čez gore, da vidijo mladega vladarja, po dolgih stoletjih prvega naslednika domačih korotanskih knezov. Regent je zelo občudoval lepoto bleškega jezera. Po kosilu je stopil na čoln in se peljal na otok. Spremljalo ga je sto in sto čolnov, vsi v zastavah in vencih. Lepo je res bleško jezero; gorenjski velikani kažejo v ozadju svoja mogočna rebra in dvigajo ponosne glave v oblake. Na otoku je cerkev Matere božje in v njej čudodelni zvon. Navada je, da ysak posetnik pozvoni in hkrati izreče svojo najbolj vročo željo. Tudi regent je pozvonil. Kaj je neki želel? Vedel je, da leži onstran gora solnčna Goriška, Trst, našc morje. Ugrabil je to sveto jugoslovensko zemljo požrešni tujec. Na drugi strani pa se razprostira Korotan, ki še čaka, da se priklopi k skupni domovini, ki je delo Karadžordževićev. Ali ni želel čimprej svoje boče neodrešenim bratom onkraj gorâ, ko je zvonil pri Mariji na bleškem otoku prvi vladar ujedinenih Jugoslovancev? Z Bleda se je podal Aleksander v Tržič in nato nazaj v Ljubljano.

rodbina, ki že davno ni bila več na mestu. Z nasiljem in zvijačo so si pridobili prestol: s temi sredstvi so ga tudi vzdrževali, zato pa niso mogli nikdar umeti svojih narodov in zato so tako trepetali pred vsakim ljudskim gibanjem, ki bi utegnilo zamajati njihov prepereli prestol. Karadžordževići pa so nasprotno mlada vladarska rodbina, ne drži jih na prestolu nobena zgodovinska pravica, temveč volja naroda, ki je pred sto in nekaj leti iz priproste šumadijskega kmeta Jurija Črnega napravila osvoboditelja, vodjo in prvega kneza nekoč na Kosovem polju propadle Srbije.

Bila je navada, da so imele evropske velesile nad manjšimi državami suverenitet ali nadoblast, kar se je v raznih oblikah vzdržalo do danes in se bo ohranilo tudi v bodoče (mirovna konferenca, zveza narodov!). Če je bila katera država (večkrat celo proti volji velesil) osvobodjena, so se takoj zedinile velike države in ji jele iskati vladarja. Navadno so pri tem zašle v medsebojne spore, ali poglavitno je bilo, da je dobil prestol kak tujec. Tako sta se zlasti potegovali za tuje prestole habsburška in hohenzollerska vladarska rodbina; obe sta se, človeštvu v škodo, precej razmnožili in čutili potrebo, da se odyišni principi v čim večji meri eksportirajo v inozemstvo. Tako so prišli na grški, rumunski in bolgarski prestol tujci, ki so imeli krvne zyeze z nemškimi

Regent na Štajerskem.

V zgodnjih jutranjih urah je naš kraljevič zapustil Ljubljano. Peljal se je z avtomobili preko Domžal, Trojan in Vranskega na Štajersko. Povsod so ga čakale ogromne množice ljudstva, povsod so ga pozdravljali slavoloki, pevci in godbe. Vse ga je hotelo videti. Savinjska dolina je bilav edno zelo narodna in se je tudi tokrat lepo izkazala. Ampak regent se ni mogel ustaviti v vsakem kraju, ker bi tako ne došel do večera v Maribor. Ustavil se je samo v Žalcu in na to v Celju. Staro Celje se je pokazalo v najlepši luči. Vse je bilo okrašeno in v zastavah, tudi Nemci so v polni meri pokazali svojo lojalnost. Ljudstva se je zbralo 10—15 tisoč, prišlo je mnogo deputacij in regent je kljub kratko odmerjenemu času vsem pokazal svojo ljubeznivost in iskreno ljubezen do naših ljudi, pa naj so nosili tudi priprosto kmetsko suknjo. Nadaljna pot ga je vodila skozi nekdanja gnezdišča najstrupenejših nemčurjev. Ti ptički so se zdaj ali poskrili ali pa lepo skesano izobesili slovenske zastave in navdušeno pozdravljali jugoslovanskega kraljeviča. V Slov. Bistrici sta se mu tudi poklonila zastopnika Nemcev, grof Attems in še nekdo. Regent ju vpraša, koliko Nemcev še je tam, pa nista razumela. Na to ju vpraša, če razumeta francosko. Tudi ne. Ko so prihajali Habsburžani, niso razumeli slovenskih deputacij, dasiravno je bila ogromna večina Slovencev. Tako se vse obrača.

V Mariboru.

Komaj en teden pred prihodom se je izvedelo, da poseti regent tudi obmejni Maribor. Veselje, seve, veliko — ampak čas je vendarle prekratek, da se mu pripravi kar najsijajnejši sprejem. Nikdo ni prav vedel, kje in kako naj se zgrabi za delo; povrh tega je bilo vreme zadnje dni prav neugodno; vihar, dež in toča.

Hohenzollerci, z habsburškim Maksimiljanom pa so bili poskušali srečo celo v vroči Mehiki. Povsod, kamor so prišli taki zajedavci, so začeli intrigirati in smotreno delati za nemško orijentacijo v zunanji politiki. To smo videli zlasti na Bolgarskem, kjer je Ferdinand Koburški popolnoma odkrito zidal stebre za nemški most na Balkanu ter bolgarsko stvar za časa balkanske vojne (1913) in prav posebe še v svetovni vojni uprav nesramno izdal. V Grčiji ni bilo poprej miru, dokler ni duhovitemu Venizelosu uspelo, da je pognal soproga Viljemove sestre čez mejo in s tem preprečil, da bi tudi Grčija napadla svojo srbsko zaveznico. Istotako je royaril v Albaniji princ Wied, o romunskem kralju pa je znano, da je izza poraza rumunske vojske v Erdelju strahopetno priznal, da mu kot sorodniku nemškega cesarja ni bilo do vojne z Nemci; prisilile so ga razmere. Izmed balkanskih držav je imela samo Srbija svojo narodno dinastijo in zato je bilo Srbiji dano, da izvede največje delo v zgodovini južno slovanskih plemen: ujedinenje v veliko jugoslovansko državo, ki se je izvršilo pred našimi očmi. Oglejmo si tedaj na kratko zgodovino naše vladarske rodbine, katere zastopnik je minule dni prvič posetil našo ožjo domovino.

(Dalje prihodnjic.)

Zato so se vse priprave izvršile v naglici, neravno, brez pravega načrta. Navzlic temu pa je sprejem izpadel naravnost čudovito lepo; del zasluga ima tudi nebo, ki je priveščilo Mariboru prekrasno solnčno vreme. Od vseh strani so hitele množice ljudstva in se zbirale po trgih in ulicah; vsak vlak je prinesel par tisoč: iz Koroškega, iz Prekmurja, iz murske in dravske doline, iz Medžimurja, iz obmejnih krajev. Vse je hotelo biti ta dan v Mariboru, da vidi in pozdravi Aleksandra. Mariborskemu odboru je dajalo mnogo skrbi okrašenje mesta in razvrstitev ljudstva. Kljub nervoznosti in nekaterim nedostatom je bilo vse na mestu in so zlasti glavne ulice nudile mnogo lepih primerov okrašenja. Na kralja Petra trgu in na Glavnem trgu so bile v lepem redu razvrščene razne skupine; posebno krasen je bil pogled na šolsko mladino, domačo in iz drugih krajev (Ptuj, Središče, Sv. Bolfenk); deklice so bile belo oblečene ter so nosile v rokah šopke in lepe girlande. Pred vhodom na most so napravili železničarji krasen slavolok in čakali kraljeviča z godbo. Tostran mosta je stalo na eni strani vojaštvo, na drugi strani pa begunci, Korošci, Prekmurci, Sokoli in Orli. Tako se je vrstil pester špalir vse do rotovža, pred katerim je bil postavljen krasen baldahin. Okrog pol enih se je oglašil prvi top in za njim še dvajset strelav. Zazvonilo je v predmestni cerkvi sv. Magdalene, nepregledna množica je zavalovala v napetem pričakovanju: kraljevič se bliža. Kmalu je zazvonilo po vseh cerkvah, zaigrala je godba, vzklikali so tisočeri otroški glasovi na mostu in v blestečem solnčnem siju so se prikazali kakor v pravljici viteški jezdeci kraljeve garde v svojih gala — uniformah, sami čili, lepi fantje na iskrih konjih in s sviranjem fanfar. Kmalu je pridržalo 24 avtomobilov, ki so vozili kraljevičevo spremstvo, med katerim se je nahajalo več ministrov, generalov ter drugih dostojanstvenikov. Regent je izstopil že onstran mosta, pod slavolokem železničarjev. Poleg Terezijene dvora se je njegov avto zopet ustavil in odtod je šel pešice, med burno vzklikajočim špalirjem, pred baldahin, kjer ga je v imenu obmejne Slovenije v zanosnih besedah pozdravil mariborski mestni gerent dr. Leskovar. Regent se mu je zahvalil z stiskom roke in besedani: »Hvala vam srčna za iskren sprejem in pozdrav. Obljubljam Vam, da bom Maribor posetil še večkrat. Živel!« Na to mu je gosa soproga generala Maistra izročila šopek ter ga pozdravila v imenu obmejnih Slovenk; po njenem pozdravu je regent stopil k prvi gručici, kjer se je zbrala duhovščina in poslanci. Po kratkem a zelo prijaznem pogovoru se je podal v mestno hišo, kjer se je vršil sprejem deputacij. Bilo jih je nad 100. Zastopnik prekmurskih Slovencev, ki so bili prav prisrčno sprejeti, je nagovoril kraljeviča sledeče:

Kraljevska Visokost!

Več kot tisoč let smo trepetali Slovenci v Prekmurju pod tujim jarmom, a vse nakane naših sovražnikov nas niso mogle ugonobiti. Trdno stojimo na zemlji, katero so s krvavimi žulji obdelovali že naši pradedje v korist nasilnega tujca, kot zavedni Slovenci in zvesti državljani naše lepe Jugoslavije. Čut nepopisne hvaležnosti nas navdaja za našega osvoboditelja in se ponižno klanjamo Vaši kraljevski Visokosti, proseč za daljše blagohotno naklonjenost.

Po končanih deputacijah je regent v spremstvu dr. Leskovarja in dr. Korošca stopil na balkon. Burnemu vzklikanju ni bilo konca ne kraja, zato se regentova zahvala ni niti prav slišala. Regent je vzkliknil: »Hvala vam, bračo Slovenci! Živeli!« Po posetu stolne cerkve se je regent odpeljal v Narodni dom, kjer se je vršil obed, med katerim je svirala godba in pela »Glazbena Matica«. Točno ob 3. uri so avtomobili zdržali na kolodvor, kjer je že čakal dvorni vlak. Slovo je bilo zelo prisrčno. Na peronu so se zbrali vsi člani deželna vlade, knezoškof, zastopniki oblasti in obmejni župani. Pred kolodvorom je tisočglava množica vzklikala regentu »Živijo!« Tako se je visoki gost peljal nazaj v Beograd. Na povratku se je na vseh postajah ponavljalo tisto, kar smo opazili ob prihodu, samo da se vlak tokrat ni ustavil in je kraljevič le z okna pozdravljal burno vzklikajoče množice ljudstva.

Regent o Sloveniji.

Pred odhodom je kraljevič izročil vodji Ljubljanskega dopisnega urada nastopno izjavo: »Kratko bivanje nepolnih treh dni v Ljubljani mi je dalo izdatno priliko, da se v stalnem z neprestanem stiku z vsemi sloji uverim, da se slovenski del našega naroda nič manje ne oklepa narodnega ujedinjenja kakor ostala dva dela. Razen Ljubljane sem imel radostno priliko posetiti nekatere bližnje kraje in Maribor in povsod se je kolikor mogoče samo še poglabil cni prvi divni vtis. Prizrčne in tople manifestacije v Sloveniji so prodrle naravnost v moje srce in bodo tudi ostale vedno v mojem srcu. Obžalujem, da moram zapustiti to krasno deželo in krepki rodoljubni narod slovenski in čvrsto želim, da zopet in često pridem med moje drage Slovence!«

Tudi mi mu kličemo: **Le pridi pogosto med nas, vedno boš prišel med svoje! Vsaka slovenska vas je s Teboj, ves narod je za Tebe. Živel kralj Peter! Živel kraljevič — regent Aleksander!**

Vprašanje našega trgovinskega stika s Siamom.

(Dalje.)

Ko bomo imeli to polje zagotovljeno, namreč ko bomo imeli stik s Siamom, in bomo tukaj pokazali, kaj imamo in kaj znamo, tedaj se nam bo odprlo tudi drugo in še večje, namreč velikansko kitajsko ozemlje (nad 400 milijonov prebivalcev), kjer se vrše že dolgo časa ljubosumne tekme vseh narodov, ki mislijo napredno in imajo trgovino in promet. Opozarjam, da ni treba, da bi stali kot svetovna sila ali velesila na dnevnem redu, kakor Anglija, Amerika, Francija in druge, ampak tudi kot manjša država zamoremo doseči mnogo na polju napredka. Poglejmo Dansko, ki ima le 2,7 milijonov prebivalcev, torej približno petkrat manje kakor Jugoslavija, vendar ima rayno ta država v Siamu investirano velikansko vrednost. Njen promet in trgovina stojita na prvem mestu ter bogatita domovino — a država in njeni državljani imajo lep ugled povsod pri Azijatih. Danci, kot mali narod, so dosegli pri Azijatih s svojim previdnim obnašanjem več, kakor svojčas Nemci ali Avstrijci in drugi s svojo ošabno birokratsko, nepravilno politiko. V kakem ugodnem položaju stoji njihovo največje podjetje »East Asiatic Company«, nam kaže očevidno to, da je kljub kritičnemu položaju svetovnega prometa v pričetku l. 1919 ta družba izplačala 30% dividendo svojim akcionarjem.

Naglasiti moram, da se bo tudi naša trgovina z Azijati vršila v bodočnosti z dobrim uspehom. Naši podjetniki so tega zmožni. Potrebno pa je, da bomo razumeli čislati azijske običaje in posebnosti. Trgovinska vrednost povprek vseh Azijatov je bila in ostala vzrok velikanski ljubosumnosti angleških, francoskih, ameriških, danskih in drugih veletrgovcev, ker ti igrajo danes in hočejo igrati tudi v prihodnje pri nas v mnogem ulogu zvutih prekupcev. To pa ni čuda. Saj delajo velikanske dobičke z našim blagom, katerega pošiljajo tje, oziroma z azijskim blagom, katerega spravljajo k nam. To je znano vsakemu, ki ima vpogled v razmere. Lokalna trgovina v Siamu dela z navadnim zaslužkom 120—180%.

S takim posredovanjem nakupa in prodaje nas spravljajo inozemski prekupci v odvisnost. Z direktno in neodvisno trgovino z Azijati pa bomo zadobili protitežje. Mi ne bomo navezani dobavljati nam potrebno blago po inozemskih prekupcih, mi ne bomo navezani nadalje prodajati naših pridelkov in izdelkov potom takih zvutih izkoriščevalcev. Velikanski dobički, katere so brali in še bero inozemski evropski ter ameriški prekupci, bodo ostali v rokah lastnih podjetnikov v korist našega naroda. Naši ojačeni interesi, naša pravilno uvedena direktna trgovina bode končno vplivala ugodno na naše denarno stanje, bo postala v mnogočem zaščita naše valute.

(Konec prihodnjič.)

Tedenske novice.

God našega kralja Petra I. Dne 12. julija obhaja svoj god sivolasi, od starosti in težkih življenskih naporov oslabei kralj Peter. Rojen je 20. junija 1844 v Beogradu. Natančneje o njegovem življenju spregovorimo v podlistku. »Naša vladarska rodbina«. Visokemu svečarju: Na mnogaja leta!

Rodoljubom. Bliža se 12. julij, Petrov dan, največji vojaški praznik. Stari običaji zahtevajo od vsakega državljanca, da žrtvuje za ta dan kako malenkost v prid našega moštva, da bi se mu zamoglo na ta dan nuditi kak priboljšek. Obračam se na p. n. rodoljube, da se temu pozivu odzovejo. Hvaležno se sprejme vsaka količina živil, pijače in denarja. Da pa cenjeni darovalci ne bodo imeli nikakih težkoč pri pošiljanju daril, prosim, da se podpisane o nameravanem daru obvesti. Za prevoz daril se pobriga podpisani sam. Imena darovalcev in vsaka količina se razglasi v časopisih. Za garnizijo Maribor: intendant 45. pešpolka, kapetan Ciril F. Rakuša, telef. št. 188.

General Maister je bil povodom zagrebških slavnosti imenovan skupaj z hrv. generalom Pliveličem za tajnega adjutanta kralja Petra.

Hujškaški list »Deutsche Grenzwacht«, duševni otrok dr. Kamnikarja in rejenc radgonskih »miroljubnih« očancev — renegatov, si je pridobil žalostno prvenstvo med nemškimi listi, da mu je namreč naša vlada prepovedala pot v Jugoslavijo. Prav tako!

Gornja Radgona. (Vidov dan.) Naš obmejni trg se je na Vidov dan dobro izkazal: ves kraj se je odel v slavnostno obleko, ponosno so plapolale naše trobojnice z vseh hiš, okna so bila okinčana in ovenčana s cvetjem ter malimi zastavicami. Po slovesni službi božji se je vršila skromna, a prisrčna šolska proslava, združena s petjem in deklamacijami. Vsi udeleženci so želeli, da bi se večkrat priredilo kaj podobnega, ker se na ta način najbolj zblizujeta šola in dom. Veseli nas, da je letošnji Vidov dan pokazal nasproti lanskemu precejšnji napredek; tako se tudi na skrajni meji dviga in krepki narodna zavest. Z ogorčenjem pa ugotavljamo, da sta v našem trgu dve hiši delali sramotno izjemo. Prvi bodi omenjen grof Fünfkirchen. Njemu kot aristokratu bi moralo biti znano, da če praznuje hišni gospodar, pri katerem se on nahaja kot gost, praznik, mora tudi gost praznovati z njim; ako ne, mu hišni gospodar pokaže vrata. To bi morali storiti tudi mi, če grof ne pozna takta. Sploh je neumljivo, da še trpimo tega čudnega gosta med nami; grof Fünfkirchen je vendar polit. uradnik Nemške Avstrije, dobiva odtam pokojnino, živi pa v Jugoslaviji, Ali je našim oblastem neznan, da so državi nevarni baš taki ljudje, ki žive na meji in imajo neprestane stike z Avstrijci, katere vsak teden večkrat obiskujejo? Proč z njimi, naj grejo, kamor jih vleče srce! — Druga neokinčana hiša je pa — kolikor je soditi po novih etiketah na buteljkah — last veleznane jugosloyanske tvrdke Bouvier. Tudi te ljudi, ki so obogateli z žulji slovenskih viničarjev in sadom slovenske plodne zemlje, vleče srce onam onamo za bregove druge, toda vince Slovenskih Goric je presladko! Zapomnili si bomo te patriote in z njimi v kratkem za vedno obračunali.

Gornja Radgona. Dne 1. t. m. zvečer se je vršilo v posojilnični dvorani predavanje o Koroški. Odposlanec Narodnega sveta za Koroško, g. nadučitelj Gorjup je v dvanajsturnem, vseskozi zanimivem in poučnem govoru naslikal sedanji položaj na Koroškem. Ker so tukaj za mejo vladale v zadnjih letih podobne razmere, je našel g. predavatelj še posebno umevanje med poslušalci. Dasiravno se predavanja ni moglo udeležiti kmetsko ljudstvo iz okolice, se je vendar zbralo okrog 150 ljudi. Koroški odbor se osnuje pod okriljem tukajšnje podružnice Jugoslov. Maticе in vabimo prebivalstvo vsega okraja, da ga kar najkrepkeje podpira. Če daruje vsak Slovenec v okraju vsaj eno krono — in kdo tega zneska ne more utrpjeti? — bomo zbrali lep denar za naše korotanske brate.

Člani „Maticе Hrvatske“ se prijavljajo pri poverjeniku B. Borko, uredniku »Murske

Zdravilišče Slatina Radenci

letos zopet odprto!

Glasovite Radenske zdravilne kopelji so p. n. posetnikom od 30. maja do 15. septembra na razpolago.

V zdraviliščni restavraciji je poskrbljeno za najboljšo postrežbo po zmernih cenah.

Po možnosti bode vpeljan vozovni promet med zdraviliščem, Radgono in Mursko Soboto.

Za obilni poset se priporoča

ravnateljstvo.

Mariborska eskomptna banka podružnica Murska Sobota

Centrala v Mariboru.

Podružnica v Velikovcu

Sprejema vloge na knjižice, ter jih obrestuje po **3 1/2 odstih**, ter vloge na tekoči račun po dogovoru.

Dovoljuje vsakovrste trgovske kredite. — Zamenjuje tuj denar po najugodnejšem kurzu. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle pod najkulantnejšimi pogoji.

Uradni prostori v občinski hiši v I. nadstropju.

Gospodarska zadruga

za Prekmurje, Mursko polje in Slov. gorice r. z. i. o. z.

ima v zalogi po najnižjih dnevnih cenah razno manufakturno blago za moške in ženske obleke, barhente, vseh vrst platno, blago za ženske predpasnike; razno kuhinjsko posodo, riž, čaj, papriko; usnje, podplate, moške in ženske čevlje. Vseh vrst moko, drob, otrobe, testenine.

Kupuje zrnje, sadje, kože, vino, sadjevec, žganje, sploh vse poljedelske pridelke.

Posreduje pri nakupovanju strojev in vseh gospodarskih potrebščin.

Kupovati in prodajati zadrugi imajo pravico samo člani. Novi člani se sprejemajo v zadrugi pisarni in pri podružnicah. Osrednja trgovina in pisarna: v Gornji Radgoni. Podružnice: Cankova, Murska Sobota, Beltinci, Dolnja Lendava, Križevci pri Ljutomeru.

Miši - Podgane stenice — ščurki

in vsa golazen mora poginiti ako porablja svoje najboljše preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 8.—, za podgane in miši K 8.—, za ščurke K 10.—, posebno močna tinktura za stenice K 10.—, uničevalce moljev K 10.—, prašek za uši v obleki in perila K 6.— in K 10.—, proti mravljam K 10.—, proti ušem pri peratini K 10.—, prašek proti mršesom K 10.—, mazilo proti ušem pri ljudeh K 5.— in 10.—, mazilo za uši pri živini K 6.— in 10.—, tinktura proti mršesom na sadju in zelenjavi (uničevalce rastlin) K 10.—, mazilo proti garjam K 10.—. Pošilja se povzetje Zavod za eksport

M. Jünker, Zagreb 46, Petrinjska ulica 3

Dekla za domača dela se takoj sprejme, proti dobri plači. Ponudbe na upravištvu »Murske Straže«.

Kupim

1 kovaski meh, 1 vojnopoljsko kovačno (Feldschmiede), 1 kladivnik (Ambos), 60 do 80 kg težek, 2 vrtanca (Schraubstöcke) in rezalnika (Schneidzeug). Ponudbe na IVAN SERSEN, ključavničar Beltinci, Prekmurje.

Izvrstno izabelo

po nizki ceni od 56 l. naprej ter dobro domačo

tropinco in droženko priporoča

Fric Zemljič, Ljutomer.

Pekarna

v najem se išče. Cenjene ponudbe na Arzenschek, Rokovhrib, pošta Šmarje pri Jelšali.

Staro lito in kovano železo

vsake vrste, kupuje po najvišji ceni vagona Vatro Kosi, Makole-Poljčane.

Mastin

primešaj krmi; vsak teden eno pest, če pa se rabi kot nadomestilo za krmo, tedaj 2 pesti. 5 zavojčkov Mastina, prahu za pisanje zdrave, debele živine, za tvorbo jajc in mleka, zadostuje za 6 mesecev za vsako živinče. Dobil je najvišje kolanje v Londonu, Parizu, Rimu, Dunaju. Tisoče gospodarjev ga hvali in ponovno kupuje. Zahtevaj ga pri lekarnarju ali pri trgovcu, vsak ga lahko prosto prodaja. Ali pa piši lekarni Trnkoci v Ljubljani, Kranjsko, po 5 zabojčkov. Stane 30 kron 50 vinarjev z poštnino.

Radi družinskih razmer se prodaja umetni mlin

na bencinmotor z močjo 12 konjskih sil, na sopar in vodo, gonilna moč vode 4 konjskih sil, 2 tečaja z valci, 1 tečaj z kamenom, 3 dvigala in olnica, z 5 oravol zemlje. Cena 200.000 kron. Ponudbe na upravištvu „Murske Straže“.

Bencin

725/740 v železnih sodih po 400 kg, po ceni 39 K za kg. Iloko Ljubljana, prispe v približno 14 dneh. Naročila prevzame: „PROMET“ tehn. indust. podjetje, d. z. o. z. Ljubljana, Gradlišče št. 9.

Konj,

vporaben za vsako delo, obenem hiter, najrajši iz ljutomerske okolice se kupi. Ponudbe na Anončni zavod Drago Beseljak Ljubljana Cankarjevo nabrežje 5.

Prodaja se dva konja,

lepe postave, srednje velikosti in starosti, sposobna za vsako težko delo in tudi za vožnjo. Ponudbe na naslov:

Terezija Zemljič Boračova pošta Slatina Radenci.

„CROATIA“ zavarovalna zadruga v Zagrebu

ustanovljena leta 1884.

Podružnica za Slovenijo v Ljubljani, Stari trg II.

ZAVARUJE: Življenske rente, doto otrokom, glavnice na življenje, zgradbe in premičnine proti škodi požara in strele, steklene sipe proti razbitju, proti vlomom in telesnim nezgodam. — Posebno zavarovanje proti nezgodam na železnici in parobrodu za celo življensko dobo. Sprejema v vseh krajih Slovenije sposobne zastopnike in potnike, katerim se nudi prilika znatnega zaslužka. Zastopnik v R. l-goni je gospod Zdravko Vrlič, Spodnji griz št. 7.

Združene veletrgovine v Celju

A. Kolenc, Elsbacher,

Cvenkel in Ravnikar,

priporočajo po znižanih cenah: slanino svinjsko mast, bučno olje, jedilno olje, mazilno olje, kuruzne in pšenične mlevske izdelke, oves, kavo, Zlatorog in slavonsko milo.

Telefon št. 135.

Brzojavi: žito.

Pozor trgovci!

Miroslav Nabergoj, Maribor,

Gosposka ulica 14, vhod Tkalska ulica (Webergasse), zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavice itd.

Tovarniške cene.

Samo na debelo

direkten uvoz.

DESKE

za strešno opeko (Ziegelbretter für Biber schwanzziegel) ca. dva vagona (200.000 komd.) 1 col debele, suhe, še malo rabljene, komad po 4 krone franco železniška postaja Radgona, se oddajo. Vpraša se pri posestniku Karol Vogler Cankova.

Naznanilo.

3obni atelje dr. Falte v Ljutomeru je zopet otvorjen.

Kobila pingavska, šestletna, sposobna za plemenjačo dvakrat državnim darilom obdarovana, se zamenja, če je interesent dober konjerejec, za kobilo, ki se ne breji. Ivan Kreft, Sv. Jurij ob Ščavnici.

„Balkan“

Import: Maribor: Eksport

nudi prave švedske vžigalice, poper singapore, sultanine, cvebe, Marsala vino medicinalno, dateljne, pralno italijansko milo, piment, morsko sol, i. t. d. po najnižji ceni, samo na debelo.

Razpošiljam

samo na debelo fino kremo za čevlje znamka

„CIPULIN“.

Dalje raznovrstno špeciarijsko in galantrijsko blago. I. MENART trgovec, Domžale, Slovenija.

Garje,

srebečico, kraste, lišaje uniči pri človeku mast proti garjam. Erez vonja in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo s poštnino K 1250 pri lekarni Trnkoci, Ljubljana.

Po najnovejši modi

izdeluje moške in ženske čevlje, po meri. Hinko Vodopivec, čevljar, Spodnji griz št. 12 (dvorišče) Gornja Radgona.

Novi Luksus

Horch

Avtomobil.

24 konj. sil. 2 novimi obroči, 2 rezervna kolesa, najelegantnejše facone, je takoj za oddati. PROMET tehn. industr. podjetje dr. z. o. z. Ljubljana.

Spretnega ključavničarja sprejme takoj grajščina Gornja Radgona.